

P7_TA(2012)0014

Как да се избегне разхищаването на храни: стратегии за по-ефективна хранителна верига в ЕС

Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2012 г. Как да се избегне разхищаването на храни: стратегии за по-ефективна хранителна верига в ЕС (2011/2175(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 191 и 192 от Договора за функционирането на Европейския съюз, свързани с опазването, защитата и подобряването на здравето на хората и качеството на околната среда,
- като взе предвид Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви¹,
- като взе предвид своята резолюция от 6 юли 2010 г. относно Зелена книга на Комисията за управлението на биологични отпадъци в Европейския съюз²,
- като взе предвид своята резолюция от 7 септември 2010 г. относно справедливи доходи за земеделските производители: по-добре функционираща верига на предлагането на храни в Европа³,
- като взе предвид своята резолюция от 18 януари 2011 г. относно признаване на селското стопанство за сектор от стратегическо значение за продоволствената сигурност⁴,
- като взе предвид своята резолюция от 23 юни 2011 г. относно Общата селскостопанска политика през 2020 г.: подготовка за бъдещите предизвикателства в областта на хранителното снабдяване, природните ресурси и териториалния баланс⁵,
- като взе предвид своята резолюция от 5 юли 2011 г. относно по-ефективен и справедлив пазар на дребно⁶,
- като взе предвид подготвителното проучване на разхищението на храни в 27-те държави-членки на ЕС – ГД „Околна среда“, Европейска комисия (2010 г.),
- като взе предвид проучването на ФАО (2011 г.) относно загубите на храна и разхищаването на храни на глобално равнище,
- като взе предвид член 48 от своя правилник,

---

¹ ОВ L 312, 23.11.2008 г., стр. 3.

² ОВ С 351 Е, 2.12.2011 г., стр. 48.

³ ОВ С 308 Е, 20.10.2011 г., стр. 22.

⁴ Приети текстове, P7_TA(2011)0006.

⁵ Приети текстове, P7_TA(2011)0297.

⁶ Приети текстове, P7_TA(2011)0307.

- като взе предвид доклада на комисията по земеделие и развитие на селските райони и становищата на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите (А7-0430/2011),
- А. като има предвид, че всяка година в Европа все по-голямо количество здравословна и годна за консумация храна — според някои оценки до 50 % — се губи по всички звена на веригата за снабдяване с храни, в някои случаи по целия път до потребителя, като се превръща в отпадъци;
- Б. като има предвид, че в публикувано от Комисията проучване годишното генериране на хранителни отпадъци в 27-те държави-членки се оценява на около 89 млн. тона, тоест по 179 кг на човек, което значително варира в отделните държави и в различните сектори, без дори да се отчита разхищаването на храни при селскостопанското производство и върнатата в морето уловена риба; като има предвид, че общото разхищаване на храни ще е нараснало до около 126 млн. тона (с 40 %) до 2020 г., освен ако не се предприемат допълнителни превантивни действия или мерки;
- В. като има предвид, че все още 79 милиона души в Европейския съюз живеят под прага на бедността — с други думи над 15 % от гражданите на ЕС получават доход, по-нисък от 60 % от средния доход в държавата си по местопребиваване; като има предвид, че 16 милиона от тях са получавали продоволствени помощи от благотворителни организации;
- Г. като има предвид, че тревожните цифри, публикувани от ФАО, според които понастоящем 925 милиона души в света са застрашени от недोхранване, сочат, че постигането на Целите на хилядолетието за развитие, включително намаляването наполовина на бедността и глада до 2015 г., е все по-далечна перспектива;
- Д. като има предвид, че според проучването на ФАО очакваното увеличаване на населението на света от 7 на 9 милиарда ще изисква нарастване с поне 70 % на хранителните запаси до 2050 г.;
- Е. като има предвид, че производството на зърно в света се е увеличило от 824 млн. тона през 1960 г. на около 2,2 млрд. тона през 2010 г., като всяка година производството се увеличава с 27 млн. тона; като има предвид, че ако тази тенденция в световното селскостопанско производство се запази, до 2050 г. увеличението на производство на зърно спрямо настоящите стойности ще бъде достатъчно за изхранването на населението в света; като има предвид, че междуременно, тъй като загубите след прибиране на реколтата се равняват на около 14 % от цялата продукция, а други 15 % се губят при дистрибуцията и в битовите отпадъци, три пети от общото необходимо увеличаване на производството до 2050 г. би могло да се постигне, ако просто спрем да разхищаваме храна;
- Ж. като има предвид, че намаляването на разхищаването на храни е важна предварителна стъпка за борба с глада в света, която да отговори на увеличаването в търсенето, предвиждано от ФАО, и да подобри равнището на хранене на населението;
- З. като има предвид, че по-малко разхищаване на храни би означавало по-ефективно

използване на земята, по-добро управление на водните ресурси и положителни последици за целия селскостопански сектор в света, както и засилване на борбата срещу недохранването в развиващите се страни;

- И. като има предвид, че разхищаването на храни води не само до етични, икономически, социални и хранителни, но и до здравни и екологични последици, тъй като огромните количества неконсумирана храна имат съществен принос за глобалното затопляне, а от хранителните отпадъци се образува метан, който като парников газ е 21 пъти по-силен от въглеродния диоксид;
- Й. като има предвид, че разхищаването на храни на потребителско ниво в развиващите се страни е минимално; и като има предвид, че в тези страни разхищаването на храни се дължи главно на финансови и технически ограничения по цялата верига за производство на храни;
- К. като има предвид, че в Европа и Северна Америка през последните десетилетия, когато производството на храни беше изобилно, въпросът за разхищаването на храни не беше политически приоритет, което доведе до цялостно увеличение в разхищаването на храни по веригата на хранително снабдяване; като има предвид, че в Европа и Северна Америка разхищаването на храни настъпва предимно на етап продажба на дребно и потребление, за разлика от развиващия се свят, където производството, прибирането на реколтата, преработката и транспортът са етапите, в които най-често възникват загуби;
- Л. като има предвид, че според неотдавнашни изследвания на всеки килограм произведена храна в атмосферата се отделят 4,5 кг CO₂; като има предвид, че в Европа от разхищаването на приблизително 89 Мт храна се произвеждат 170 Мт еквивалент на CO₂ годишно, които се разпределят, както следва: хранителна промишленост — 59 Мт еквивалент на CO₂ годишно, вътрешно потребление — 78 Мт еквивалент на CO₂ годишно, други — 33 Мт еквивалент на CO₂ годишно; като има предвид, че производството на 30-те процента от храната, която в крайна сметка не се консумира, води до 50 % допълнително използване на водни ресурси за напояване, а производството на 1 кг говеждо месо изисква 5–10 тона вода;
- М. като има предвид, че заплахата за продоволствената сигурност е съпътствана от съответстващите ѝ противоположни бичове на богатия свят, като например затлъстяването, сърдечно-съдовите заболявания и рака вследствие на диета, прекалено богата на мазнини и белтъчини, като в резултат броят на населението в света, което прекалява с храненето, се равнява на броя на гладуващите и недохранените;
- Н. като има предвид, че наскоро настъпилият спад във факторите на производството е в противоречие с необходимостта от увеличаване на снабдяването с храна в ЕС;
- О. като има предвид, че подкрепата, предоставяна на развиващите се страни за подобряване на ефективността на техните вериги за снабдяване с храни, може не само да донесе преки ползи за местните икономики и за устойчивия растеж в тези страни, но също така и непряко да подпомогне равновесието на световната търговия на селскостопански продукти и преразпределението на природните ресурси;

- П. като има предвид, че обменът на добри практики на европейско и международно равнище, както и подпомагането на развиващите се страни са от съществено значение в борбата с разхищението на храни в световен мащаб;
  - Р. като има предвид, че все повече държави-членки предприемат инициативи за повишаване на обществената осведоменост относно причините за разхищаването на храни и последиците от него, относно начините за намаляването му и насърчаването на научна и гражданска култура, ръководена от принципите на устойчивостта и солидарността;
  - С. като има предвид, че разхищаването на храни се наблюдава по цялата верига на снабдяване с храни, от етапа на селскостопанското производство до етапите на съхранение, преработка, дистрибуция, управление и консумация;
  - Т. като има предвид, че участниците по веригата за снабдяване с храни носят главната отговорност по отношение на безопасността на храните и решаването на въпроса с разхищаването на храни, където е възможно то да се избегне;
  - У. като има предвид, че някои държави-членки забраняват храните да се продават на цени, по-ниски от тяхната себестойност, като по този начин лишават търговците на дребно от възможността да продават непродадената прясна храна на по-ниска цена за потребителите в края на деня и допълнително допринасят за разхищаване в хранителната верига;
  - Ф. като има предвид, че неотдавна приетият Регламент за предоставянето на информация за храните на потребителите изяснява, че храни, на които е посочено „Да се употребява до“ съответна дата, следва да се считат за небезопасни след изтичане на този срок;
  - Х. като има предвид, че Форумът на високо равнище за по-добре функционираща верига на снабдяването с храни и Европейската кръгла маса за устойчиво потребление и производство работят за подобряване на ефикасността и устойчивостта по цялата верига на снабдяване с храни;
1. Вярва, че безопасността на храните е основно право на човека, което се осъществява чрез наличието, достъпността, използването и стабилността във времето на здравословна, достатъчна, подходяща и питателна храна; подчертава, че производството на храна в света се обуславя от няколко фактора, в това число и ограничения характер на природните ресурси спрямо увеличаването на населението на света и ограничения достъп до храна на най-уязвимите слоеве от населението;
  2. Призовава Съвета, Комисията, държавите-членки и участниците във веригата за снабдяване с храни да решат спешно проблема с разхищаването на храни по цялата верига на снабдяване и консумация и да разработят насоки и предоставят подкрепа за начини за подобряване на ефективността на веригата на снабдяване с храни за всеки отделен сектор, като също така ги призовава това да стане приоритет в политическия дневен ред на Европа; призовава Комисията в този контекст да повиши осведомеността относно работата на Форума на високо равнище за по-добре функционираща верига на снабдяването с храни и Европейската кръгла маса за устойчиво потребление и производство, включително по отношение на препоръки как да се справим с разхищаването на храни;

3. Изразява загриженост поради факта, че ежедневно се изхвърлят значителни количества храни, въпреки че са напълно годни за консумация, и че разхищаването на храни води както до екологични и етични проблеми, така и до икономически и социални разходи, които създават предизвикателства в рамките на вътрешния пазар както за предприятията, така и за потребителите; следователно призовава Комисията да анализира причините и последиците, които водят в Европа до ежегодно изхвърляне, разхищаване и депониране на около 50 % от произведената храна, и да гарантира, че се включва подробен анализ на разхищанията и оценка на икономическото, екологичното, хранителното и социалното въздействие; призовава освен това Комисията да вземе практически мерки с цел до 2025 г. да се намали наполовина разхищаването на храни и в същото време да се предотврати генерирането на биологични отпадъци;
4. Отбелязва, че разхищаването на храни се дължи на различни причини: свръхпроизводство, лошо определяне на потенциалните клиенти на продукта (неподходящ размер или форма), влошаване на качеството на продукта или на опаковката, маркетингови правила (проблеми, свързани с външния вид на продукта, или недостатъци на опаковката) и неподходящо управление на запасите или неподходящи маркетингови стратегии;
5. Призовава Комисията да направи оценка на въздействието на принудителна политика по отношение на разхищаването на храни; изразява надежда, че ще бъде приета принудителна политика за третирането на отпадъци, която да се отнася за всички звена на хранителната верига, чрез прилагане на принципа „замърсителят плаща“;
6. Счита, че за да се намали до минимум разхищаването на храни, трябва да бъдат включени всички участници във веригата за снабдяване с храни и да се предприемат мерки относно различните причини за разхищаване за всеки отделен сектор; следователно призовава Комисията да анализира цялата хранителна верига, за да установи в кои хранително-вкусови сектори има най-голямо разхищаване на храни и какви решения могат да се използват за предотвратяване на разхищаването на храни;
7. Настоятелно призовава Комисията да си сътрудничи с ФАО за определяне на общи цели за намаляване на разхищаването на храни в световен мащаб;
8. Отбелязва, че проблемът с разхищаването на храни следва да се решава от гледна точка на ефективността на ресурсите и призовава Комисията да осъществи специфични инициативи, насочени срещу разхищаването на храни, в рамките на водещата инициатива „Европа за ефективно използване на ресурсите“, за да гарантира, че на този проблем се обръща толкова внимание и че на него се посвещават толкова усилия за обществено осведомяване, колкото и на проблема с енергийната ефективност, тъй като двата проблема са еднакво важни за околната среда и за нашето бъдеще;
9. Призовава Комисията да определи за държавите-членки конкретни цели за предотвратяване на разхищаването на храни като част от целите за предотвратяване на генерирането на отпадъци, които държавите-членки трябва да постигнат до 2014 г., както се препоръчва в Рамковата директива за отпадъците от 2008 г.;

10. Счита, че е жизненоважно да се намали разхищаването на храни по цялата хранителна верига от стопанството до трапезата на потребителя; подчертава необходимостта да се приеме координирана стратегия, последвана от практически действия, включително обмен на най-добри практики, на европейско и национално равнище за подобряване на координацията между държавите-членки с цел избягване на разхищаването на храни и подобряване на ефективността на веригите за снабдяване с храни; счита, че това може да се постигне чрез насърчаване на преки връзки между производители и потребители и скъсяване на веригата за снабдяване с храни, както и като всички заинтересовани страни се призовават да поемат по-голяма споделена отговорност и се насърчават да повишат координацията, за да подобрят още повече логистичната организация, транспорта, управлението на складовите наличности и опаковките;
11. Призовава Комисията, държавите-членки и заинтересованите страни да обменят най-добри практики, като съчетават знанията от съответните форуми и платформи, например Форума на пазара на дребно на ЕС относно устойчивостта, Европейската кръгла маса относно устойчивото производство и потребление на храни, Форума на високо равнище за по-добре функционираща верига на снабдяване с храни в Европа, неофициалната мрежа от държави-членки, наречена „Приятелите на устойчивите храни“, Форума за потребителските стоки и т.н.
12. Призовава Комисията при изготвянето на политиките за развитие да подкрепи действия, насочени към намаляване на разхищанията по цялата верига за снабдяване с храни в развиващите се страни, където съществуват проблемни и неподходящи методи за производство, управление след прибирането на реколтата, инфраструктури и процеси за преработка и опаковане; предлага да се насърчава модернизирането на селскостопанското оборудване и инфраструктура, за да се намалят загубите след прибирането на реколтата и да се увеличи срокът на годност на храните; освен това счита, че подобряването на ефективността на веригата на снабдяване с храни може да помогне на въпросните страни да постигнат продоволствена независимост;
13. Призовава за пренасочване на мерките за подпомагане на равнище ЕС, що се отнася до дистрибуцията на хранителни продукти до най-необлагодетелстваните граждани на Съюза, помощите от Общността за осигуряване на мляко и млечни продукти на учениците и програмата за насърчаване на консумацията на плодове в училищата, с оглед предотвратяване на разхищаването на храни;
14. Отбелязва, че съществува смесване на определенията за понятията „разхищаване на храни“ и „биоотпадъци“; счита, че под „разхищаване на храни“ е общоприето да се разбира съвкупността от хранителни продукти, изхвърляни по веригата на снабдяване с храни по икономически или естетични причини или поради скорошно изтичане на срока на годност, но които все още са напълно годни за консумация и са подходящи за консумация от човека, и които, при липса на всякаква алтернативна употреба, в крайна сметка се отстраняват и изхвърлят, като създават отрицателни външни разходи от гледна точка на околната среда, икономически разходи и пропуснати приходи за предприятията;
15. Отбелязва, че в Европа не съществува хармонизирано определение за понятието „разхищаване на храни“; призовава следователно Комисията да внесе

законодателно предложение, с което да се даде определение на типологията на „разхищаването на храни“ и в този контекст също да даде отделно определение за остатъчни хранителни продукти за биогорива и биоотпадъци, които са различни от обикновените хранителни отпадъци, тъй като се употребяват повторно за енергийни цели;

16. Счита, че всички държави-членки следва да дадат възможност на търговците на дребно да намаляват значително цените на пресните храни под себестойността на производството, когато приближава датата, преди която те следва да бъдат продадени, за да се намали количеството на изхвърляните непродадени храни и да се даде възможност на потребителите, които разполагат с по-ниски доходи, да купуват висококачествени храни на по-ниски цени;
17. Желаете да подчертае, че поради своите характеристики селското стопанство, е ресурсно ефективно и може да играе основна и водеща роля в борбата срещу разхищаването на храни; следователно настоятелно призовава Комисията в следващите законодателни предложения относно селското стопанство, търговията и дистрибуцията на хранителни продукти да включи амбициозни мерки в тази насока; изразява надежда за съвместно действие чрез инвестиции в изследванията, науката, технологиите, образованието, предоставянето на консултации и иновациите в селското стопанство с цел да се намали разхищаването на храни, както и да се образуват и да се насърчават потребителите да възприемат по-отговорно и съзнателно поведение, с което да предотвратят разхищаването на храни;
18. Изразява становище, че изискванията за качество по отношение на външния вид, независимо дали са наложени от европейско или национално законодателство, или от вътрешни правила на дружествата, които по-специално определят размера и формата на пресните плодове и зеленчуци, са в основата на много случаи на ненужно изхвърляне на храни, което води до увеличаване на количеството на разхищаваните храни; призовава заинтересованите страни да отчитат и разясняват хранителната стойност на селскостопанските продукти с неперфектни размери/форми, за да се намали изхвърлянето;
19. Призовава Комисията да разработи насоки за прилагането на член 5 от Рамковата директива за отпадъците (2008/98/ЕО), който дава определения за страничните продукти, като се има предвид, че липсата на правна яснота в законодателството на ЕС относно разликата между отпадъци и неотпадъчни продукти би могла да попречи на ефективното използване на страничните продукти;
20. Призовава Комисията, държавите-членки, преработвателите и търговците на дребно да разработят насоки за справяне с предотвратимото разхищаване на храни и да постигнат по-голяма ефективност на ресурсите в своята част от веригата на снабдяване с храни, да работят постоянно за подобряване на обработката, опаковането и транспортирането, за да намалят ненужното разхищаване на храни;
21. Настоятелно призовава Комисията и държавите-членки да насърчават обмена на най-добри практики и кампании за повишаване на осведомеността, които да информират обществеността относно стойността на храните и селскостопанската продукция, причините и последиците от разхищаването на храни и начините за неговото намаляване, като така насърчават научна и гражданска култура, която се

ръководи от принципите на устойчивост и солидарност; призовава държавите-членки да насърчават въвеждането на образователни курсове по отношение на храните на всички равнища на образованието, включително колежи, с които например да се разяснява как да се съхраняват, приготвят и изхвърлят храните, като по този начин се поощряват по-добри поведенчески модели; подчертава важната роля на местните органи и общинските предприятия, в допълнение към търговците на дребно и медиите, при предоставянето на информация и подкрепа на гражданите в областта на предотвратяването и намаляването на разхищаването на храни;

22. Приветства вече предприетите в различни държави-членки инициативи, насочени към оползотворяване на местно равнище на непродадените и извадените от употреба продукти по цялата верига на снабдяване с храни, за да бъдат преразпределени на групи граждани, чиито доходи са под минималния праг и които нямат покупателна способност; подчертава значението на обмена на най-добри практики във връзка с това между държавите-членки, както и на инициативите на местно равнище; във връзка с това подчертава ценния принос, от една страна, на доброволци в сортирането и разпределянето на подобни продукти и, от друга страна, на професионални дружества, които разработват системи и мерки срещу разхищаването;
23. Призовава търговците на дребно да се включат в програмите за преразпределяне на храни за граждани без покупателна способност и да прилагат мерки, които да позволяват намаляване на цената на продуктите с изтичащ срок на годност;
24. Приветства работата на дружествата и професионалните партньорства в публичния, частния и академичния сектор и в общностите при създаването и провеждането на европейско равнище на координирани програми за действие в областта на борбата срещу разхищаването на храни;
25. Счита, че инвестирането в методи, които водят до намаляването на разхищаването на храни би могло да доведе до намаляване на загубите на предприятията от хранително-вкусовия сектор и впоследствие до понижаване на цените на храните, като по този начин може да се стигне и до подобряване на достъпа до храни за по-бедните групи от населението; призовава Комисията да посочи начините и средствата за по-активно ангажиране на предприятията от хранително-вкусовата промишленост, пазарите на едро, магазините, дистрибуторските вериги, публичните и частните предприятия за обществено хранене, ресторантите, публичните администрации и НПО в практиките срещу разхищаването; насърчава използването на интернет и нови технологии за тази цел; в този контекст отбелязва, че е важно да бъде създадена Общност на знание и иновации (ОЗИ) за храните, чиято дейност да бъде съсредоточена, наред с другото, върху предотвратяването на разхищаването на храни; призовава Комисията да изиска от хранително-вкусовия сектор и от заинтересованите страни да поемат своята част от отговорността за проблема с разхищаването на храни, по-специално като осигуряват разнообразни по размер разфасовки и съответно да извършат оценка на ползите от предлагането на повече насипни хранителни продукти и да отчитат по-добре едночленните домакинствата с цел намаляване на разхищаването на храни и по този начин въглеродния отпечатък на потребителите;
26. Призовава държавите-членки да създадат икономически стимули за ограничаване

на разхищаването на храни;

27. Подчертава, че емисиите на парникови газове, свързани с производството, опаковането и транспорта на храни, които се изхвърлят, са ненужни допълнителни емисии; отбелязва, че подобряването на ефективността на веригата на снабдяване с храни с цел предотвратяване на разхищаването на храни и отстраняването на годни за консумация храни е ключова стъпка в посока смекчаване на последиците от изменението на климата;
28. Призовава Комисията да обсъди евентуални изменения в правилата относно обществените поръчки за предоставяне на услуги за обществено хранене и настаняване, така че да се даде предимство при възлагането, при равни други условия, на тези предприятия, които гарантират безплатно преразпределяне на нераздадени (непродадени) продукти за групите граждани без покупателна способност и насърчават конкретни действия за намаляване на разхищенията нагоре по хранителната верига, например като се предпочитат селскостопански и хранителни продукти, произведени възможно най-близо до мястото на потребление;
29. Призовава Комисията да даде пример, като обърне внимание на разхищаването на храни в институциите на ЕС и като спешно предприеме необходимите мерки за намаляване на особено голямото количество храни, които се изхвърлят всеки ден в столовите на различните институции на ЕС;
30. Призовава Комисията да оцени и да насърчи мерките за намаляване на разхищаването на храни нагоре по веригата, като например етикетиране с двоен срок на годност („Да се продаде до“ и „Да се употребява до“) и продажбите с отстъпка на храни с изтичащ срок на годност или повредени хранителни стоки; отбелязва, че оптимизирането и ефективната употреба на опаковките на храни може да има важно значение при предотвратяването на разхищаването на храни чрез намаляване на цялостното въздействие на продукта върху околната среда, не на последно място чрез промишления екодизайн, който включва мерки като например различни размери опаковки, с което се помага на потребителите да купят подходящото количество и не се насърчава прекомерното потребление на ресурси, предоставяне на съвети за съхранение и използване на продуктите и проектиране на опаковките по начин, който да увеличава дълготрайността на продуктите и да запазва тяхната свежест, като винаги се гарантира, че за опаковането и съхранението на храни се използват подходящи материали, които не са вредни за здравето или за трайността на продуктите;
31. Призовава Комисията да публикува в сътрудничество с държавите-членки препоръки относно температурите за охлаждане въз основа на доказателствата, че неоптималната и неподходяща температура води до това, че храната става негодна за консумация в по-кратък срок, и предизвиква ненужно разхищаване; подчертава факта, че хармонизирани температурни равнища в цялата верига на снабдяване биха подобрили запазването на продуктите и биха намалили разхищаването на храни при трансгранично транспортиране и продавани продукти;
32. Припомня резултатите от проучването на Комисията („Consumer Empowerment in the EU“ (Даване правомощия на потребителя в ЕС) — SEC(2011)0469), според което 18 % от европейските граждани не разбират значението на етикета „Най-

добро до“; поради това изисква Комисията и държавите-членки да разяснят значението на датите, посочвани върху етикетите („Най-добро до“, „Срок на годност“ и „Да се употребява до“), за да се намали несигурността у потребителите относно годността на храните за консумация и да разпространяват точна информация за обществеността, по-специално разбирането, че датата на минималната трайност „Най-добро до“ се отнася до качеството, а „Да се употребява до“ се отнася до безопасността, така че да се помогне на потребителите да вземат информирани решения; настоятелно призовава Комисията да публикува лесен за ползване наръчник относно употребата на храни с изтичащ срок на годност, като същевременно гарантира безопасността на храните при даряване и при фуражи за животни, като развива най-добрите практики на заинтересованите страни във веригата на снабдяване с храни, например за по-бързо и по-ефективно постигане на съответствие между търсенето и предлагането;

33. Призовава държавите-членки да насърчават и подкрепят инициативите, насочени към стимулиране на устойчивото производство в малък и среден мащаб, свързано с местните и регионалните пазари и потребление; признава, че местните пазари са устойчиви по отношение на околната среда и допринасят за стабилността на първичния сектор; призовава общата селскостопанска политика да отдели, в бъдеще, необходимото финансиране, предназначено за насърчаване на стабилността в първичния сектор, например чрез преки продажби, местни пазари и всички мерки за поощряване на малко или нулево транспортно разстояние за храните;
34. Призовава държавите-членки да гарантират, че дребните местни производители и местните групи производители могат да участват в процедурите за обществени поръчки за изпълнение на специални програми за насърчаване по-специално на консумацията на плодове и млечни продукти в училищата;
35. Настоятелно призовава Съвета и Комисията да определят 2014 г. за Европейска година на борбата срещу разхищаването на храни — като ключова инициатива за информиране и повишаване на осведомеността на европейските граждани, както и да насочат вниманието на националните правителства към тази важна тема, за да се заделят достатъчно средства за справяне с предизвикателствата в близко бъдеще;
36. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.